

Intencje mszalne: 25.02 - 03.03

Poniedziałek, 25 luty 2019

7⁰⁰

18⁰⁰ śp. Mateusz Szarejko (25 Msza święta gregoriańska)

Wtorek, 26 luty 2019

7⁰⁰ śp. Mateusz Szarejko (26 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Bogdan Koźlakowski

Środa, 27 luty 2019

7⁰⁰ śp. Mateusz Szarejko (27 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Michał Śliwka (1 rocz.)

Czwartek, 28 luty 2019

7⁰⁰ śp. Ksawier Postek

18⁰⁰ śp. Mateusz Szarejko (28 Msza święta gregoriańska)

Piątek, 01 marzec 2019 – Pierwszy Piątek Miesiąca

7⁰⁰ śp. Jerzy Szaniewski

18⁰⁰ śp. Mateusz Szarejko (29 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Irena Turczak (30 dzień po pogrzebie)

Sobota, 02 marzec 2019 – Pierwsza Sobota Miesiąca

7⁰⁰ śp. Jerzy Niemira

18⁰⁰ śp. Mateusz Szarejko (30 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Bogdan Koźlakowski (30 dzień po pogrzebie)

Niedziela, 03 marzec 2019

8⁰⁰ śp. Władysław Dudar (6 rocz.)

8⁰⁰ śp. Antonina(k), Jerzy, Franciszek Łagoccy i Wiesława(k) Rink

9³⁰ śp. z rodz. Wiśniewskich, Bronisława(k), Czesław, Zbigniew,

Frag Helena, Antoni, Władysław

11⁰⁰ śp. Barbara Wasilewska (4 rocz.) i zmarli z rodz. Wasilewskich i Madeja

12³⁰ śp. Czesława(k) Mroch (1 Msza święta gregoriańska)

12³⁰ za „Żywy Różaniec”

12⁰⁰ śp. Stanisław Marczak (8 rocz.)

18⁰⁰ śp. Józef Czwartos (28 rocz.), rodzice z obu stron oraz Barbara i Arkadiusz Akientief

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Matów

NR 25; VII NIEDZIELA ZWYKŁA- 24 Luty 2019

Czyt: 1Sm 26,2-23; Ps 103; 1Kor 15,45- 49; Łk 6, 27-38

Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia (Ps 103)

Stary Testament ukazuje Dawida jako niezwykle wzór wielkoduszności względem nieprzyjaciela. Ścigany przez Saula, który chce go zabić, młodzieniec pewnej nocy dostaje się do obozu swego przeciwnika. Król śpi na pościeli, jego włócznia znajduje się obok, wszyscy wokół śpią. Okazja jest korzystna, przyjaciel Abishai poddaje Dawidowi myśl zabicia króla. Lecz ten się nie zgadza; zabiera włócznię Saula i ucieka, a potem z daleka ukazując mu ją, woła „Dzisiaj Pan dał mi ciebie w ręce, lecz ja nie podniosłem ich przeciw Pomazańcowi Pana” (1 Sm 26, 23). Może chrześcijanin nie byłby zdolny do tego!

A jednak wielkoduszny akt Dawida, będący wyjątkiem w owym czasie, w którym panowało prawo odwetu, jest nieodmienną normą dla naśladowców Chrystusa. „Miłujcie waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają” (Łk 6, 27–28). Jezus zna serce ludzkie zranione przez grzech. Wie, że wobec obelg, niesprawiedliwości, gwałtu, gwałtownie budzi się uczucie zemsty; ukazuje jednak przebaczenie nie jako akt heroiczny zastrzeżony dla świętych, lecz jako prosty obowiązek każdego chrześcijanina. Wymaga to głębokiego nawrócenia, prawdziwego wewnętrznego przekształcenia myśli i uczuć, lecz właśnie tego żąda Pan od swoich uczniów: „Jeśli bowiem miłujecie tych tylko, którzy was miłują, jakaż za to dla was wdzięczność? Przecież i grzesznicy miłość okazują tym, którzy ich miłują” (Łk 6, 32). Chrześcijanin nie może działać tak jak grzesznicy lub ci, których nie oświeciło jeszcze światło Ewangelii, A właśnie w dziedzinie miłości i przebaczenia należy różnić się od nich. Dlatego Jezus nalega w sposób szokujący: „Jeśli cię kto uderzy w policzek, nadstaw mu i drugi... daj każdemu, kto cię prosi... (Łk 6, 29–30). Jeśli nie zawsze można te słowa zastosować dosłownie, nie należy ich jednak

odrzucać — trzeba przyjąć głębokie znaczenie, które właśnie wymaga, aby się powstrzymać od zemsty za zniewagę, aby być gotowym świadczyć dobrodziejstwo każdemu, dając nawet więcej, niż się należy, aby raczej wyrzec się własnego prawa, niż spierać się z bratem. Ostatecznie chodzi tutaj o tę „większą sprawiedliwość” (Mt 5, 20), ożywioną miłością i kończącą się w miłości, z jaką Jezus przyszedł nauczać i którą pierwszy urzeczywistnił oddając życie swoje za lud buntowniczy i niewdzięczny, umierając za nas, „gdyśmy byli jeszcze grzesznikami” (Rz 5, 8).

Człowiek naturalny, przyrodzony, syn Adama, jako taki nie może zrozumieć tej nauki ani nią żyć. Aby stać się zdolnym do tego, musi odrodzić się w Chrystusie i w Nim przemienić się w człowieka duchowego. Jak nosimy w sobie — mówi św. Paweł — „obraz ziemskiego człowieka” — Adama — tak powinniśmy nosić obraz Chrystusa — „Człowieka niebieskiego” (1 Kor 15, 49). Pełnia tego nastąpi dopiero w chwale, lecz początek jest tutaj na ziemi, gdzie wierny przez chrzest otrzymał ożywiająca łaskę i Ducha Chrystusowego. Dzięki temu staje się zdolnym miłować, jak On miłował i nauczał.

Por. O. Gabriel od św. Marii Magdaleny

Cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

Kościół widzi w nabożeństwie do Serca Jezusowego znak miłości Boga ku ludziom. Chce także rozbudzić w sercach ludzkich wzajemną miłość ku Bogu poprzez to nabożeństwo. Sam Chrystus nadał temu nabożeństwu wybitnie kierunek ekspiacyjny: ma nas ono uwrażliwiać na grzech, mobilizować w imię miłości Chrystusa do walki z nim oraz do wynagradzania za tych, którzy najwięcej ranią Boże Serce.

Serca Jezusowego nakłada również zobowiązania. Człowiek nie powinien nadużywać dobroci Bożego Serca. Powinien mieć do tego Serca nieograniczone zaufanie. Dlatego może i powinien uciekać się do Serca Jezusa we wszystkich swoich potrzebach. Nie powinien jednak ranić tegoż Serca na nowo grzechami. Kiedy jednak słabość ludzka na nowo pchnie nas w bagno grzechu i w niewolę szatana, mamy prawo zawsze ufać w miłosierdzie Boże, które gotowe jest przyjść nam z pomocą i nas wybawić.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego skłania również do aktów pokutnych za grzechy innych. Kto miłuje Boże Serce, ten będzie starał się temu Sercu wynagradzać za grzechy braci. Tak więc nabożeństwo to

budzi także świadomość i odpowiedzialność społeczną. Nabożeństwo do Serca Jezusowego nagli do naśladowania cnót tego Serca - a przede wszystkim miłości we wszelkich jej przejawach.

Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque dwanaście obietnic, dotyczących czcicieli Jego Serca: (1) Dam im łaski, potrzebne w ich stanie. (2) Ustałę pokój w ich rodzinach. (3) Będę ich pocieszał w utrapieniach. (4) Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci. (5) Będę im błogostawił w ich przedsięwzięciach. (6) Grzesznicy znajdą w mym Sercu źródło i ocean miłosierdzia. (7) Dusze ozięble staną się gorliwymi. (8) Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości. (9) Będę błogostawił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony. (10) Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w Sercu moim. (11) Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzatwardziały. (12) W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.

Por. Brewiarz.pl

Ogłoszenia parafialne

1. W rozpoczynającym się tygodniu przypada Pierwszy Piątek Miesiąca oraz Pierwsza Sobota Miesiąca. W piątek odwiedzimy naszych chorych. Spowiedź św. od godziny 17:20. Po Mszy św. nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. W sobotę poranna Eucharystia ku czci Najświętszej Maryi Panny, a po niej nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi.
2. Zapraszamy w każdy czwartek na Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy od godz. 17:00.
3. W piątek po wieczornej Mszy św. spotkanie Kręgu Biblijnego na plebanii.
4. W dzisiejszym numerze Gościa Niedzielnego ciekawe artykuły: o Ks. Biskupie nominacie Wojciechu Skibickim, a także o diakonach stałych i nadzwyczajnych szafarzach Komunii świętej. Zachęcamy do lektury!